

IO2.B – INDRUMAR PENTRU PRODUCEREA SCENARIULUI POVEȘTII ȘI A INSTRUMENTULUI DIDACTIC

Titlul poveștii	Eglè – Regina Șerpilor
Țară	☐ Italy ☒ Lithuania ☐ Spain ☐ Romania
Tipologia poveștii	☒ Local traditions ☐ Intercultural traditions
Sumarul poveștii	<p>Din cele mai vechi timpuri, cei mai puternici arbori sunt stejarul, frasinul și mesteacănul. Și arborele de aspen tremură în fața oricărui vânt, pentru că a tremurat în fața unchilor și i- a trădat pe tatăl și mama sa.</p> <p>Legenda este despre o tânără care a dat cuvânt pentru ca șarpele să se căsătorească cu ea, cum a fost viața ei în fundul lacului și cât de greu a fost pentru ea și pentru familia ei să trăiască separat.</p>
Vârsta adecvată	4-7 ani
Potențial educațional / Rezultate de învățare	Legenda lituaniană este despre înțelegerile din familie, cum să-și păstreze cuvântul și alte lecții de viață (cum ar fi respectarea bunicilor, păstrați legătura cu ei etc.). Copiii pot înțelege aceste lecții prin personaje legendare, comportamentul acestora.
Conținutul poveștii	<p>În alte vremuri, cu mult timp în urmă, au trăit un bătrân și soția sa. Amândoi au avut doisprezece fii și trei fiice. Cea mai tânără fiind numită Egle. Într-o seară caldă de vară, toate cele trei fete au decis să meargă la înot. După ce s-au jucat cu apă și s-au îmbăiat, s-au urcat pe malul râului pentru a se îmbrăca și pentru a-și îngriji părul. Dar cea mai tânără, Egle, privi cum un șarpe se strecurase în mâneca bluzei ei. Ce era de făcut? Cea mai mare fată a apucat bluza Eglei. Aruncă bluza în jos și sări pe ea, orice ca să scape de șarpe. Șarpele s-a întors către cea mai tânără, Egle, și i-a vorbit cu glasul unui bărbat:</p> <p>-Egle, promite să-mi devii mireasa și voi ieși cu bucurie.</p> <p>Egle a început să plângă. Cum se putea căsători cu un șarpe? Prin lacrimile ei a răspuns:</p> <p>-Vă rog să-mi dați înapoi bluza și întorceti-va de unde ați venit, în pace.</p> <p>Dar șarpele nu a vrut să asculte:</p> <p>-Promite să devii mireasa mea și voi ieși cu bucurie.</p> <p>Nu putea face nimic altceva; ea a promis șarpelui ca-i va deveni mireasă.</p> <p>După trei zile, familia a văzut că fiecare șarpe din țară venise la ferma lor, aducând cu ei o căruță. Întreaga familie s-a speriat, în timp ce toți șerpii au început să se strecoare în jurul abandonului</p>

sălbatic. Unul dintre șerpi a intrat în casă pentru a se întâlni cu bătrânul, tatăl lui Egle și pentru a discuta termenii uniunii. La început, bătrânul a bâjbâit și a bătut din picior, refuzând să creadă că acest lucru se poate întâmpla; dar când toți șerpii din țară s-au adunat în ferma unui singur om, nu contează cum te simți, așa că a promis că îi va da pe cea mai tânără și frumoasă fiică, șerpilor. Dar bătrânul a vrut să trădeze în inima lui. I-a rugat pe șerpi să aștepte puțin; cât de repede a putut, a alergat la femeia înțeleaptă locală și i-a spus totul. Înțelepta i-a spus:

-Este ușor să păcălești un șarpe, în loc de fiica ta, dă-i o găscă și trimite cadourile de nuntă.

Bătrânul a făcut așa cum l-a sfătuit femeia înțeleaptă. A îmbrăcat o găscă albă în hainele lui Egle și împreună tatăl și „fiica” s-au urcat într-o căruță și și-au început călătoria. La scurt timp, au auzit o pasăre coo-coo într-un arbore de mesteacăn, cântând:

-Coo-coo, coo-coo, ai fost păcălit. În loc de mireasă, el ți-a dat o găscă albă. Coo-coo, coo-coo!

Șerpii s-au întors la fermă și au aruncat furioși găscă din căruță și au cerut-o pe mireasă. Părinții, la sfatul femeii înțelepte, au îmbrăcat o oaie albă. Din nou, pasărea coo-coo a cântat:

-Coo-coo, coo-coo, ai fost păcălit. În loc de mireasă, el ți-a dat o oaie albă. Coo-coo, coo-coo!

Șerpii se întorc la fermă cu mare mânie și au cerut-o din nou pe mireasă. De data aceasta familia i-a dat șerpilor o vacă albă. Pasărea coo-coo povestește șerpilor înșelăciunea tatălui și iarăși șerpii se întorc, dar de data aceasta foarte furioși. Șerpii au amenințat cu foamea pentru lipsa de respect manifestată de părinți. În interiorul casei, Egle a plâns. Era îmbrăcată cum era potrivit pentru o mireasă și era predată șerpilor. În timp ce o duceau pe Egle la viitorul ei soț, șerpii au auzit pasărea coo-coo cântând:

- Condu, grăbește-te, mirele își așteaptă mireasa!

În cele din urmă, Egle și toate capetele ei au ajuns la mare. Acolo a întâlnit un tânăr chipeș care o aștepta lângă plajă. El i-a spus că el a fost șarpele care s-a târât în mâneca bluzei ei. Curând, s-au mutat cu toții într-o insulă din apropiere, iar de acolo au coborât sub pământ, sub mare. În acest loc ea a găsit un palat de chihlimbar decorat. Aici a avut loc nunta și, timp de trei săptămâni, au băut, au dansat și s-au sărbătorit.

Palatul șarpelui s-a umplut de oaspeți, iar Egle s-a calmat în cele din urmă, a devenit mai fericită și a uitat complet patria.

Nouă ani au trecut și Egle a născut trei fii -Azuolas, Uosis și Berzas - și o fiică -Drebule - care era cea mai tânără. Într-o zi, în timp ce se juca fiul cel mai mare, a întrebat-o pe Egle:

-Dragă mamă, unde locuiesc părinții tăi? Să mergem să îi vizităm.

Atunci Egle și-a amintit patria. Își amintea de părinții, frații și

surorile ei. Și a început să se întrebe dacă viața le este bună; sunt sănătoși? Trecuse mult timp și poate că toți erau morți. Egle voia cu disperare să-și vadă patria. Trecuseră mulți ani de când a văzut acea țară în care ea s-a născut; tânjea să o vadă din nou. Soțul ei, șarpele, nici nu voia să asculte rugăciunile.

-Fine, a spus el, du-te și vizitează, dar mai întâi învârteți acest ghem de mătase, iar el i-a arătat fusul.

Egle era la fus. Ea a învârtit în timpul zilei, a învârtit toată noaptea. A învârtit și a tot învârtit, dar nu s-a lăsat rotit. A văzut că fusese păcălită. Rotiți, rotiți, dar niciodată nu va fi învârtit. Egle s-a dus la o bătrână care locuia în apropiere, o cunoscută ghicitoare. Egle se plângea:

-Bunică, scumpa mea, învață-mă cum să obțin acel ghem de mătase învârtit.

Bătrâna i-a spus ce să facă și ce era necesar pentru sarcină:

-Așezați-l într-un foc atunci când urmează să se aprindă, în caz contrar, nu vei putea învârti mătasea.

După ce s-a întors acasă, Egle a aruncat mătasea într-un cuptor de pâine, recent aprins. Mătasea s-a ridicat în flăcări și în centrul cuptorului unde a fost odată mătasea, a apărut o broasca-râioasă. Broasca-râioasă creează mătase din corpul său. După ce a țesut mătasea, Egle s-a întors la soțul ei rugându-i să permită cel puțin câteva zile pentru o vizită cu părinții. Acum, soțul ei scoase de sub banca lui o pereche de cizme metalice:

-Când le îi vei purta pe acestea bine, atunci vei călători.

S-a încălțat cu cizmele și a mers, s-a împiedicat și chiar le-a târât de-a lungul podelei de piatră, dar cizmele erau groase, dure și nu erau deloc uzate. Că mergea sau nu mergea, cizmele vor ține pentru totdeauna. A revenit la vrăjitoare, a rugat-o din nou pentru ajutor. Bătrâna a spus:

-Ia-le la un fierar și cere-i să le bage jos în cuptorul său.

Și Egle a făcut așa cum a fost instruită. Cizmele erau încălzite bine și în trei zile, Egle le putea purta.

După ce a purtat cizmele, ea se apropie de soțul ei și îl rugă să îi permită să-și viziteze patria.

-Fine, a spus șarpele, dar pentru călătorie trebuie să coci cel puțin o plăcintă de iepure ca să ai ce le oferi fraților și copiilor lor?

Între timp, șarpele a ordonat ca toate ustensilele de gătit să fie ascunse, astfel încât Egle să nu poată coace plăcintele. Egle a început să se gândească cum să aducă apă fără găleată și să facă aluatul fără un bol. Din nou, se întoarce la bătrână pentru sfaturi.

Bunica spune:

-Se întinde plămădeala cernută, scufundă sita în apă și în interior se amestecă aluatul.

Egle a făcut cum a fost instruită; ea a amestecat, a copt și a avut plăcintele gata. Acum, și-a luat rămas bun de la soțul ei și a

plecat cu copiii în țara ei. Șarpele i-a condus o parte din drum și i-a dus peste mare și a spus să nu stea mai mult de nouă zile în țara ei și că va trebui să revină la sfârșitul acelor nouă zile.

-Când te întorci să vii singură, doar tu și copiii și când vă apropiați de plajă, atunci strigă după mine:

-Zilvine, Zilvineli,

Dacă ești viu, marea poate să facă spună de lapte,

Dacă ești mort, marea poate să facă spumă de sânge...

Și dacă vezi că vine spre tine spumând laptele, atunci știi că sunt încă în viață, dar dacă vine sânge, atunci mi-am găsit sfârșitul. În timp ce voi, copiii mei, nu lăsați secretul, nu lăsați pe nimeni să știe cum să mă cheme.

Acestea fiind spuse, și-a luat rămas bun de la familia sa și le-a dorit să se întoarcă rapid.

Revenind în patria sa, Egle simți o mare bucurie. Toate rudele, neamurile și vecinii ei s-au adunat. Una după alta i-au pus multe întrebări, cum a reușit ea să trăiască cu șarpele. Ea încontinuu a descris multe aspecte ale vieții sale. Toată lumea și-a oferit ospitalitatea, mâncarea și vorbele bune. Era într-o mare veselie încât nici nu a simțit că au trecut cele nouă zile.

În acest moment, părinții, frații și surorile lui Egle au început să se întrebe cum să-i păstreze pe cei mai mici în mijlocul lor. Toți au decis - trebuiau să-i întrebe pe copii, cum mama lor ajunsă pe plajă, putea să-și cheme soțul. Ca să poată coborî pe malul mării, să cheme șarpele și să-l omoare.

După ce au convenit acest lucru, l-au chemat pe cel mai mare copil al lui Egle, Azuolas și l-au lăudat. L-au încolțit și l-au întrebat, dar el a spus că nu știe. După ce au eșuat, l-au amenințat pe copil să nu-i spună mamei sale despre acțiunile lor. A doua zi au scos-o pe Uosis, apoi pe Berzas, dar și de la ei, adulții nu au putut obține secretul. În cele din urmă au luat-o pe Drubele, cea mai mică copilă a lui Egle, afară. La început a făcut ca și frații ei, a susținut că nu știe secretul. Dar văzul toiașului a înspăimântat-o și le-a spus totul.

Apoi, toți cei doisprezece frați și-au luat coasele cu ei și s-au îndreptat spre mare. Stând la mal, au chemat:

-Zilvine, Zilvineli,

Dacă ești viu, marea poate să facă spună de lapte,

Dacă ești mort, marea poate să facă spumă de sânge...

Când el a înotat, atunci toți frații au sărit să taie șarpele în bucăți. Apoi, întorcându-se acasă, au păstrat secretul faptelor lor către Egle.

Au trecut nouă zile. Egle, luându-și rămas bun de la toată familia și prietenii, a plecat la mare și a chemat șarpele ei.

Marea se clătina și plutea spre Egle aducând spumă de sânge. Și

	<p>a auzit vocea iubitului ei soț.</p> <p>-Ce doisprezece frați ai tăi cu coasele lor m-au tăiat, iar semnalul meu a fost dat de Drebule, fiica noastră cea mai iubită!</p> <p>Cu mare întristare și mânie, Egle se întoarse către copiii ei și îi spuse lui Drebule:</p> <p>- Fie ca tu să te transformi într-un salcie, Fie ca să tremuri zi și noapte, Fie ca ploaia să-ți curețe gura, Fie ca vântul să vă pieptene părul</p> <p>Fiilor ei:</p> <p>-Stați, fiii mei, puternici ca și copacii, Eu, mama voastră, voi rămâne brad.</p> <p>Așa cum a poruncit ea, așa a și fost: și acum stejarul, frasinul și mesteacănul sunt cei mai puternici dintre copacii noștri, în timp ce salcia până astăzi se va agita la cea mai mică șoaptă a unui vânt, pentru că i-a fost frică de unchii ei și l-a dat de gol pe adevăratul ei tată.</p> <p>(sursa de traducere: https://europeisnotdead.com/lituania-egle-the-queen-of-serpents/)</p>
Plan de lecție	<p>Tema săptămânii: Cine trăiește pe Pământ?</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. În runda de dimineață cu copii - melodia despre „Corul broaștelor”. 2. Legenda poate fi povestită de părintele invitat, bunici etc. 3. Reflecția, discuția cu copiii: ce a fost interesant? Ce a fost neașteptat? Ce era nou despre copaci? Ce lecție vă învață legenda? 4. Alegeți activitatea: desenați legenda pentru a o face ca videoclip, faceți personajele din plastilină / lut, faceți șarpele izvor.